

Handwritten notes in the left margin:
- Top: (1° beklampende) / tussen alle
- Middle: (1° beklampende) en
- Bottom: (1° beklampende) en
- Vertical text: * Hoop beroep door
 beschikkingen op 5 oktober 2000. * Hoop beroep door het openbaar ministerie tegen
 14 oktober 2000.

De Rechtbank van Eerste Aanleg te DENDERMONDE zestiende kamer, rechtdoende in strafzaken, heeft in haar openbare terechtzitting van 26 september 2006 het hiernavolgend VONNIS gewezen:
Not.nr. 66.71.10887/00/7 Griffie m

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN:

- 1. [Name], timmerman, geboren te [City] op [Date] wonende te [Address] ;
2. [Name], zonder beroep, geboren te [City] op [Date] wonende te [Address] ;

Beklaagd van : te [Name] ;

de eerste en de tweede:

door het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering te hebben meegewerkt, of door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, of door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt, als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek

- bij inbreuk op artikel 44 § 1, 1°, 64, eerste, tweede en laatste lid en 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (feiten tot en met 24 maart 1997)
- en vanaf 25 maart 1997 geformuleerd in de artikelen 42 § 1, 1°, 66, eerste, tweede en vijfde lid en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (feiten vanaf 25 maart 1997 tot en met 30 april 2000)

door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet en voormeld decreet,

- feiten vanaf 1 mei 2000 strafbaar gesteld bij inbreuk op de artikelen 2, 99 § 1-1°, 146 al. 1-1°, 147, 149 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening de bij artikel 99 § 1, 1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen hetzij zonder voorafgaande vergunning hetzij in strijd met de vergunning hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning hetzij in geval van schorsing van de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden.

De strafsanctie voor het instandhouden van inbreuken, bedoeld in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7° van artikel 146 van voormeld decreet, geldt niet voorzover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik niet gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden, voorzover ze geen onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder veroorzaken voor de omwonenden of voorzover ze geen ernstige inbreuk vormen op de essentiële stedenbouwkundige voorschriften inzake de bestemming krachtens het ruimtelijk uitvoeringsplan of plan van aanleg.

In casu :

A. op niet nader te bepalen data, in de periode vanaf 1 januari 1983 tot en met 31 december 1985 (stuk 12):

1. door zonder stedenbouwkundige vergunning de bestaande woning perceel minstens gedeeltelijk te hebben gesloopt en in de plaats een nieuwbouw te hebben opgericht;
2. door de woning niet conform de vergunning te hebben verbouwd op perceel
  - door het groter bouwen van de woning dan de goedgekeurde bouwplannen vermelden;
  - door het niet bouwen van de garage zoals goedgekeurde bouwplannen vermelden;

B. vanaf niet nader te bepalen datum, in de periode vanaf 1 januari 1983 tot en met 31 december 1985 (plaatsen constructie) tot de datum van het bevel tot dagvaarding:

1. de sub A1 omschreven wederrechtelijke opgetrokken constructie in stand gehouden te hebben;
2. de sub A2 omschreven wederrechtelijke opgetrokken constructie in stand gehouden te hebben.

wat een ernstige inbreuk vormt op de essentiële stedenbouwkundige voorschriften inzake de bestemming krachtens het ruimtelijk uitvoeringsplan of plan van aanleg, meer bepaald op het gewestplan, goedgekeurd bij het Koninklijk besluit van 7 november 1978 met agrarisch gebied als bestemming voor het desbetreffend perceel, strijdig met artikel 11 4.1. van het Koninklijk Besluit van 28 december 1972.

Met de omstandigheid voor de tenlasteleggingen A en B dat de eerste een persoon is die wegens zijn beroep of activiteit, onroerende goederen koopt, verkavelt, te koop of te huur zet, verkoopt, of in huur heeft, bouwt of vaste of verplaatsbare inrichtingen opstelt of die bij die verrichtingen als tussenpersoon optreedt in de zin van artikel 64 3de lid van de bovenvermelde wet van 29 maart 1962 en artikel 66 3de lid van het bovenvermelde decreet, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (feiten tot en met 30 april 2000). Met de omstandigheid voor de eerste dat de tenlasteleggingen A en B gepleegd werden door instrumenterende ambtenaren, vastgoedmakelaars en andere personen die in de uitoefening van hun beroep of activiteit onroerende goederen verkopen, verkavelen, te koop, te huur zetten, verkopen of verhuren, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen ontwerpen en/of opstellen of personen die bij die verrichtingen als tussen personen optreden bij de uitoefening van hun beroep in de zin van art. 146 laatste lid van het decreet van 18 mei 1999 (feiten vanaf 1 mei 2000).

De verdachte tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig art. 42 en 43 bis van het Strafwetboek, zoals ingevoegd door de Wet van 17 juli 1990, te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van een bedrag van

€ 156.668,70 [(20.000 bfr x 84 maanden) + (20.000 bfr x 36 maanden) + (20.000 bfr x 72 maanden) + (10.000 bfr x 84 maanden) + (10.000 bfr x 96 maanden)] = 6.320.000 bfr -> € 156.668,70) zijnde de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen waarbij de rechter, indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de beklaagde, de geldwaarde daarvan dient te ramen (het equivalent bedrag).

De herstellvordering is niet verjaard vermits ze werd ingeleid bij het Openbaar Ministerie op 15.1.2003.

Beklaagden werden door het Openbaar Ministerie gedagvaard op 5.10.2004 voor zowel het bouwen als het instandhouden.

Het gaat in casu om een voortgezet misdrijf waarvan beide onderdelen thans nog een misdrijf uitmaken.

Hoewel geen bestraffing meer mogelijk is (verjaring) blijft de rechtbank bevoegd om zich uit te spreken over de herstellvordering die een burgerrechtelijke vordering is.

De verdediging faalt waar zij stelt dat de herstellvordering nooit naar behoren is ingesteld tegen beklagden.

Volgens vaststaande cassatierechtspraak geldt de herstellvordering immers in rem niet in personam.

De herstellvordering is gericht op het herstel in het belang van de goede ruimtelijke ordening.

De rechtbank vermag niet de opportuniteit van de gevorderde maatregel te beoordelen. Enkel mag de rechtbank haar toetsing beperken tot de externe en interne wettigheid m.a.w. nagaan of de beslissing van de bevoegde overheid werd genomen uitsluitend met het oog op een goede ruimtelijke ordening.

De ingestelde vordering van de overheid is niet gesteund op motieven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is.

Het gaat hier immers om werken die een ernstige inbreuk vormen op de bestemming van het gewestplan meer bepaald de strijdigheid van art. 11.4.1 van het K.B. van 28.12.1972 (stukken 22 en 45 strafdossier).

De herstellvordering moet derhalve worden ingewilligd zoals nader bepaald in het beschikkend gedeelte van dit vonnis.

Dat de herstellvordering bij de beklagden thans als kennelijk onredelijk zou overkomen is louter en alleen een gevolg van de eigen beslissing van de beklagden om, goed bewust van het wederrechtelijke van hun handelen, deze constructies toch op die wijze aan te leggen en in stand te houden.

Het feit dat beklagden voor een voldongen feit hebben gezorgd, mag niet gevaloriseerd worden door het afwijzen van de herstellvordering.

Door de gewestelijk inspecteur werd gevraagd een dwangsom op te leggen.

Een dwangsom van 100 euro per dag moet als een gepaste aansporing worden beschouwd voor de beklagden om uitvoering te geven aan de opgelegde herstelmaatregelen.

De op te leggen dwangsom moet beklagden er immers toe aanzetten het rechtelijk bevel uit te voeren. De gemeenschap heeft er immers belang bij dat de illegale constructies zo snel mogelijk verdwijnen.

Gelet op de genoemde artikelen en de hiernavolgende artikelen:

art. 91 K.B.28.12.1950 verv.K.B.29.7.92 gew.K.B.23.12.93 gew.K.B.11.12.01(€);(gerechtskosten)

Wet van 15 juni 1935, art. 2, 11 tot 14, 21 tot 24, 31 tot 37, 40, 41;

Wetb. van strafvordering, art. 3, 4 V.T., 162, 182, 184, 185, 189, 190, 190 ter, 194, 195;

Art. 21 Wet 17.4.1878 Voorafgaande titel Wetboek van Strafvordering;

EG Verordening nrs.1103/97, 974/98 & 2866/98 van de Raad van 17.6.97, 3.5.98 & 31.12.98(€);

art. 2,3,4,6,9 Eurowet 78 d.d. 26.6.2000;KB 20.07.2000; (BS 30.8.2000)(€);

art. 3 Eurowet 77 d.d. 30.06.2000;KB 20.07.2000; (BS 30.8.2000)(€);

Om die redenen, de Rechtbank, recht doende:

op tegenspraak;

Heromschrijft de feiten A1 en A2 als volgt :

A1 door zonder stedenbouwkundige vergunning de bestaande woning op perceel minstens gedeeltelijk te hebben gesloopt en in de plaats een nieuwbouw te hebben opgericht;

*A2 door de woning niet conform de vergunning te hebben verbouwd op perceel
- door het groter bouwen van de woning dan de goedgekeurde bouwplannen vermelden;*

- door het niet bouwen van de garage zoals goedgekeurde bouwplannen vermelden.

Stelt vast dat de **strafvordering** in hoofde van de beklaagden **vervallen** is door **verjaring**.

Zegt dat **geen bijzondere verbeurdverklaring** dient te worden uitgesproken.

Beveelt de beklaagden, op vordering van de gewestelijk inspecteur tot **herstel** in de **oorspronkelijke toestand** van de onroerende goederen gelegen te

binnen een termijn

van zes maanden vanaf het in kracht van gewijsde treden van huidig vonnis, namelijk door :

- afbraak van de ruwbouwwoning;
- verwijderen van de vloerplaat en funderingen;
- verwijderen van alle afbraakmaterialen naar een daartoe bestemde (stort)plaats;
- herstellen van het maaiveld tot het oorspronkelijk niveau.

Beveelt dat voor het geval de vermelde herstelmaatregelen niet binnen de voormelde termijn worden uitgevoerd, de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur ambtshalve in de uitvoering van de herstelmaatregel zal kunnen voorzien overeenkomstig art. 153 al. 1 van het decreet van 18.5.1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening.

Zegt voor recht dat op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur door de beklaagden hoofdelijk een dwangsom zal worden verbeurd van 100 euro per dag vertraging in de nakoming van dit bevel.

Kosten: Legt de gerechtskosten deze in hun geheel begroot op de som van 265,86 euro, ten laste van de Staat.

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van: -----

--- ZESENTWINTIG SEPTEMBER TWEEDUIZEND EN ZES ---

Aanwezig: -----

Ondervoorzitter, alleenrechtsprekend rechter in strafzaken;
Substituut-Procureur des Konings;
griffier;